
1954 de opening plaatsvinden van de W.M. Oppedijkschool, genoemd naar Walle Melis Oppedijk (1834-1893) uit IJlst, anti-revolutionair Tweede Kamerlid en lid van de Provinciale Staten, die opkwam voor het christelijk onderwijs. Na een toespraak van H. Algra, waarin deze inging op de schoolstrijd in Friesland, vond de officiële opening plaats door de gelijknamige kleinzoon van Oppedijk, die burgemeester van Tietjerksteradeel was. De school telde bij de opening 65 leerlingen.

Slotbeschouwing

In de schoolstrijd te Hardegarijp kwamen de verschillen van inzicht over de relatie tussen de Nederlandse Hervormde Kerk en de school tot explosie. Allereerst was daar het standpunt dat deze kerk niet wilde kiezen voor de christelijke of openbare school en de keuze daarvoor een verantwoordelijkheid van de ouders achtte. Daarbij zou de kerk wel de ouders moeten ondersteunen in hun oordeelsvorming. Deze standpuntbepaling was voor voorstanders van bijzonder of openbaar onderwijs onbevredigend. De meerderheid van de Generale Synode van de Nederlandse Hervormde Kerk steunde de Raad daarin, die zich in zijn werk op de Kerkorde baseerde. Hierin werkten negentiende-eeuwse noties van volkskerk duidelijk door. De daarmee verbonden gedachte van 'kerstening' was echter niet eenduidig. Zij kon betekenen dat de openbare school ook door het evangelie gestempeld zou moeten worden. Een andere, afgeslankte vorm, was dat de kerk in het openbaar onderwijs aanwezig moest zijn door het aanbieden van godsdienstonderwijs. In de praktijk is vooral deze lijn gevolgd. Los van de principiële discussie moet men constateren dat de eerste visie berustte op een overschatting van de positie van de kerk in de samenleving, zoals later ook vanuit de kring van de Raad is uitgesproken. Zo stelde bij het vijftientigjarig bestaan de toenmalige voorzitter W. Dekker:

Toen in en na 1940 het besef van de verantwoordelijkheid der Kerk voor het gehele volksleven opnieuw in allerlei vormen gestalte kreeg, zijn er gezichten gezien en dromen gedroomd van een waarlijk profetische bevoegenheid; de verwezenlijking van een oude visie leek voor het grijpen te liggen: het openbare leven opnieuw gestempeld door de boodschap van het Evangelie, volk en overheid die zich laten dienen door het getuigenis der Kerk. Is het wonder dat er bij alles wat er toen gedacht en geschreven werd, wel eens perspectiefverkortingen optraden, zoals eigen is aan alle denken in op zichzelf goed bijbels eschatologisch zicht? Wij zouden onrecht doen aan degenen die toen hebben gesproken wanneer wij hun uitspraken niet